

lopoeg. Temmagi olli nenda kui Parvel,
neid lia tullise waimoga ja seggase ussoga
mehhi, kes sedda arwasid ühhe wägga Jum-
mala melepärralisse töö ollervad, kui inni-
menne omma Jummalast temmale lodud
tööd ja ammetit mahha jättab, muunde
innimeste seltsist hõpis ärralahkub, ja Jum-
malat isseitehtud kombettega tenib. Müüs
siis Tõnnis ommad laiad maad ärra, kui
wast 20 aastane olli ja jaggas sedda rah-
ha waestele ärra. Et mailm tedda ennam
ei piddand kiusama egga eksitama, siis ta
peitis ennast ühte hauda, mis kangel tem-
ma sündimisse kohast ärra olli, ja seäl ta
waewas omma ihho ülemära, saggedaste
ennast hirmsal kombel pekstes ja hawades.
Kui 35 aastane olli, siis läks seält hauast
ärra Egiptusse mäggise male, ja asjus
ühthe wanna lossi laggund müridesse. Seäl
muud toito ei wõtnud kui hallitand leiba
ja paljast wet, egga teind omma ust kelle-
legi lahti. Sai ta seäl 20 aastat elland,
siis ilmus jälle innimeste seltsis ja õppis

nendega ümberkäima. Agga wannad mõt-
ted ei lahkunud temmast; sest ta koggus
ennese ümber teisi nisuggusi mehhi, kes ka
üksikult ellasid ja kellele temma õppetajaks
ja peamehheks jäi. Seälgi ei annud armo
omma ihhule; säre olli jämmedaist karmust
kootud, ja wanna kassokas ihho warjaks;
ei pesnud ennast ka millalgi ja seisjis mitto-
ford 2, 3 ja wiiski päwa koggoni sõmatta,
ja kui nälga ennam ei suutnud kannatada,
siis muud ei sõnud, kui pissokesed pallo-
kesed wanna kontkõrwa leiba, mis wee
sees wähhä olli leotanud ja lugges enne ja
pärrast sõmist ja sõmaaias liggi 200 palwet.
Temma asse olli ehk üks warbust tehtud
te, ehk paljas Ma; und ei sallind, waid
kui hakkas uinuma, siis tousis keft õse ülles
ja pallus Jummalat päwatousoni, käd
sirrul taewa pole. Wimaiks surri ühhe
Mäe peäle, kus ta olli ommad wiimsed ello
aastad ellanud. Meist kahhest, Paawlist
ja Tõnnisest, kedda mollemad kloostri ello
asutajaks kidetakse, öiete nähha, kui wäg-